

Uskonnon Kahleissa

Kirj. L. H.

KUKAPA meistä vanhempaan polveen kuuluvista ei olisi enempi tai vähempi, muodossa tai toisessa, joutunut uskonnollisen kasvatuksen alaiseksi. Ne, jotka ovat olleet koulussa, joutuivat sitä oppimaan siellä, tahtoivat tai ei. Mutta enin osa meistä on saanut sen kotiopetuksen ja kasvatuksen kautta. Kotona se on meihin kaikista syvimmälle juurtunut, sillä äidillä, joka lapsia hoitaa, on suurin vaikutus lapsiinsa. Hän tavallaan laskee alkuperustan nuoren elämään. Juuri siksi niin paljon huomaa uskonnollisuutta meikäläistenkin keskuudessa. Ja vielä sitten, vaikka on jo tavallaan irtaannuttu uskonnosta siinä muodossa kuin olemme sen oppineet, niin uskonnolliset tavat ovat meille koko rakkaat.

Muistuu mieleeni ennen aikoina sosialistiasastoissa, ainakin joissain paikoin, oli sellainen tapa, että kun alettiin virallinen kokous, niin kokouksen kokoonkutsuja otti kantamuksen pieniä laulukirjoja ja jakoi ne läsnäolijoille. Meni sitten hyvin virallisen näköisenä haalin perälle ja ilmoitti laulun ja sen numeron mikä otetaan laulettavaksi. Sitten kun se oli laula hurautettu, alettiin pöytäkirjan lukeminen ja varsinaisen kokouksen meno.

Tässä nyt ei tietysti ollut mitään pahaa, sillä työväen lauluja ne olivat mitä laulettiin. Mutta se kuitenkin toteaa sen, että me ihmiset riipumme kiinni niissä vanhoissa traditsioneissa vielä sittenkin, vaikka jo luulemme olevamme niistä vapaat. Puhumattakaan niistä, jotka eivät ole kovan itsekasvatuksen kautta itselleen opettaneet uskonnon alkuperää; miten se on kehittynyt, miten sitä on yllä pidetty ja kenen vaikutuksesta sekä kenen eduksi.

Työväen luokkaliike on sen olemassaolon ajallaan tehnyt kehitys- ja valistus-työtä niin uskonnon kuin muutenkin vanhain käsityksien poistamiseksi. Se on yrittänyt saada ihmiset kiintymään tämän päivän kysymyksiin. Osaksi siinä on onnistuttu, mutta vain osaksi. Ne, jotka ovat päässeet tuosta vanhasta jumaluusopista, niin niillä on nyt joitain "uudemman" aikaisia — joko komintern tai sen tapaisia — uskonkappaleita.

Toden teolla täytyy ajatella, että koska me hyödyllisen työntekijät rupeamme tietoisesti ymmärtämään ja luottamaan omaan luokkavoimaamme, ilman minkäänlaisia utukuvia ja yliluonnollisiin olemuksiin luottamista. — L. H.

— Rikollista on se, mikä häiritsee ja estää yhteistä hyvää. Näinollen nykyinen järjestelmä, jossa työläiset estetään tuottamasta itselleen välttämättömiä tarpeita ja pakotetaan elämään kurjuudessa, on rikollinen.

— Suvaitsevaisuus. — Valtio on sitä "noudattanut" olemassaolonsa ajan, vuo-dattamalla elämänveren pois niiden suostista, jotka ovat kohottaneet äänensä vääryyttä vastaan ja joutuneet niinollen vastustamaan valtiota.

— Yhteiskunnallinen tuotannon anarkia on myös se käyttövoima, joka muuttaa suurteollisuuden loppumattoman koneiden täydellisentymismahdollisuuden jokaiselle yksityiselle teollisuuskapitalistille pakko-laiksi täydellisentää yhä koneistoaan, jos tahtoo välttää perikatoaan.

— Hyvän toteuttaminen yhteiskunnassa on mahdollista ainoastaan yhteistoiminnan kautta.